

ת"פ 19339/04/15 - מדינת ישראל נגד גטצ'ו אגוס - בעצמו

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 19339-04-15 מדינת ישראל נ' אגוס

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח
המאשימה
נגד
גטצ'ו אגוס - בעצמו
הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד ארז נגה

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 25.10.17, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות של שני כתב אישום מתוקנים שצורפו, כדלקמן.
2. בת"פ 19339-04-15 - הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב האישום הראשון").
לפי כתב האישום המתוקן, ביום 23.2.15 התקשר הנאשם אל המשל"ט בכלא "ניצן", בו אחיו היה נתון במאסר באותה העת, והזדהה כאחיו של האסיר. לאחר כחמש דקות התקשר בשנית, ואיים על מוקדן, ג'אג'ו אבטחה, שענה לשיחה, באומרו כי "ישב" על הקצין, נסארת מסאלחה, מפקד האגף, 4 מאסרי עולם, וכי "אין לו מה להפסיד בעולם הזה".
3. בת"פ 32036-02-17 - הורשע הנאשם בביצוע עבירה של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").
לפי כתב האישום המתוקן, ביום 19.4.16 דחתה ועדת ערר של לשכת התעסוקה במחוז דן, בראשות המתלונן, עו"ד רז מסורי, ערר שהגיש הנאשם. בהמשך, התקשר הנאשם 5 פעמים למשרדו הפרטי של המתלונן, תוך שהוא מזדהה כבעלי תפקיד שונים. באחת השיחות ניגש המתלונן לשוחח עמו, הנאשם שאלו מדוע דחה את הערר שהגיש, ואיים עליו באומרו: "אני אבוא למשרד שלך ואראה לך מה זה".
4. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה עונשית, אולם, בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם להכנת תסקיר שירות מבחן בעניינו, כשלבקשת בא כוח הנאשם, התסקיר יבחן גם את שאלת ביטול הרשעתו.

תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות שירות

5. לפי תסקירו של שירות המבחן מיום 24.4.18, הנאשם זומן לשירות המבחן, מסר תחילה כי יאחר לפגישה, אולם לבסוף לא הגיע כלל. שירות המבחן הוסיף, כי במסגרת צו טיפול שניתן כחלק מהמלצה על עיכוב הליכים בתיק, לא שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן, לא ביצע הצו וההתנדבות, ולפיכך חזר בו

עמוד 1

שירות המבחן מהמלצתו. בהמשך לכך, ולשיחת הטלפון בה נהג הנאשם עם שירות המבחן באופן דרשני ותוקפני, לא היה בידי שירות המבחן לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו.

6. הנאשם לא התייצב תחילה בפני הממונה, אולם לבסוף התייצב, ולפי חוות דעת הממונה מיום 5.7.18 נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

טענות הצדדים לעונש

7. בטיעוניה לעונש הדגישה באת כוח התביעה את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם. לטענתה, כתוצאה מביצוע עבירה של איומים נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על האוטונומיה של הפרט, שלווה נפשו ותחושת הביטחון האישי שלו. לטענתה מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית, לאור נסיבות ביצוע העבירות. הנאשם איים על קצין שירות בתי הסוהר כי "ישב עליו" 4 מאסרי עולם. מדברים אלו של הנאשם משתמע איום ברצח. כן התקשר הנאשם מספר פעמים אל יושב ראש ועדת ערר של לשכת התעסוקה במחוז דן, תוך שהוא מזדהה כבעלי תפקידים שונים ולסוף איים עליו באומרו: "אני אבוא למשרד שלך ואראה לך מה זה".

8. כן טענה באת כוח התביעה, כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, ומתחם העונש ההולם את עבירת האיומים מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין תקופת מאסר קצרה, לצד ענישה נלווית.

9. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו, וחסך זמן שיפוטי; הנאשם נעדר הרשעות קודמות; מהתסקיר עולה, כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן, ואף נהג כלפיו בתוקפנות; נראה כי הנאשם לא נרתע מההליך הפלילי ומהעונש הצפוי לו.

10. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 6 חודשים, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

11. בא כוח הנאשם טען, לעומת זאת, כי ישנן נסיבות חריגות הקשורות בביצוע העבירות: הנאשם ביצע את עבירת האיומים מושא כתב האישום הראשון על רקע מצוקה קשה שנבעה מהתעללות שחוזה אחיו בכלא והבעת כוונה להתאבד. הנאשם כלל לא הכיר את הקצין המאיים, ודבריו נמסרו למוקדן. גם את עבירת האיומים מושא כתב האישום השני ביצע הנאשם על רקע מצוקה, לאחר שהביטוח הלאומי סירב להאריך את תקופת זכאותו לתשלום דמי אבטלה.

12. עוד טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות למעשיו, הביע חרטה, וחסך זמן שיפוטי; הנאשם נעדר הרשעות קודמות, ולא נפתחו בעניינו תיקים נוספים; העבירות בהן הורשע אינן מאפיינות את אורח חייו; חלף זמן לא מבוטל מעת ביצוע העבירות; הנאשם לא עובד תקופה ארוכה משום שהוא סועד את אמו, והיחיד המטפל בה.

13. לאור תסקיר שירות המבחן, בא כוח הנאשם לא שב על בקשתו לביטול הרשעתו.

14. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להסתפק בעונש של מאסר על תנאי, או לחלופין, להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב.

15. בדברו האחרון הביע הנאשם חרטה על מעשיו, ציין כי פתח דף חדש בחייו וכי הוא נכון לבצע צו שירות לתועלת הציבור. כן ציין כי הוא המטפל היחיד באמו.

דין והכרעה

16. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה אותה ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט **בערך החברתי** הנפגע מביצוע העבירה, **במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**
17. הנאשם פגע בערכים החברתיים של שמירה על שלווה הנפש ותחושת הביטחון של הפרט, וזאת לצד ההגנה על האוטונומיה של הפרט שלא יופנה נגדו מלל מאיים.
18. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום הראשון היא בינונית לאור נסיבות ביצוע העבירה. הנאשם התקשר אל המשל"ט בכלא "ניצן", בו אחיו היה נתון במאסר באותה העת, והזדהה כאחיו של האסיר. בהמשך, התקשר בשנית, ואיים על מפקד האגף, כי "ישב עליו" 4 מאסרי עולם, וכי "אין לו מה להפסיד בעולם הזה". את האיומים אמר למוקדן שענה לשיחה. המדובר באיומים, שמשמעם איום ברצח. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, כי הנאשם אמר את הדברים מתוך חשש לחייו אחיו שאיים בהתאבדות.
19. הפגיעה בערכים המוגנים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום השני היא נמוכה, לאור נסיבות ביצוע העבירה. הנאשם התקשר מספר פעמים למשרדו של יושב ראש ועדת הערר של לשכת התעסוקה ואיים עליו באומרו: "אני אבוא למשרד שלך ואראה לך מה זה". המדובר בדברי איומים שאינם ברף הגבוה.
20. מדיניות הענישה המקובלת והנהגת בעבירה של איומים כלפי עובד ציבור ברף בינוני, נעה בין מאסר לתקופה קצרה ובין מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים. לעומת זאת, מדיניות הענישה המקובלת והנהגת בעבירה של איומים ברף נמוך נעה בין מאסר על תנאי ומאסר לתקופה של מספר חודשים (ראו, למשל: רע"פ 9057/12 **מצרי נ' מדינת ישראל** (4.3.13); רע"פ 6268/12 **שחורי נ' מדינת ישראל** (4.9.12); רע"פ 4236/12 **יוסבשוילי נ' מדינת ישראל** (3.6.12); ע"פ (ב"ש) 38759-05-14 **זגורי נ' מדינת ישראל** (21.1.15); ע"פ (נצ') 2434-06-16 **מדינת ישראל נ' עומר** (5.7.16); עפ"ג (ב"ש) 17892-10-13 **אלסייד נ' מדינת ישראל** (23.10.13); ת"פ (נצ') 4419-09-15 **מדינת ישראל נ' אשורוב** (12.2.17); ת"פ (טב') 2115-10-07 **מדינת ישראל נ' לוי** (18.1.10)).
21. לאור האמור, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירה של איומים, מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, ואילו מתחם העונש ההולם את העבירה של איומים, מושא כתב האישום השני, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של מספר חודשים.
22. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו; הנאשם נעדר הרשעות קודמות ולא נפתחו לחובתו תיקים נוספים למרות הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות; הנאשם לא עובד תקופה ארוכה משום שהוא סועד את אמו ומטפל בה. לחובתו של הנאשם עומד אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן והיעדר כל הליך שיקומי.
23. לאור צירוף העבירות, שאת מהן היא ברף בינוני, ובהיעדר כל הליך שיקומי, סברתי כי יש מקום להטיל על הנאשם מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.
24. לא מצאתי כל טעם המצדיק להיעתר לבקשת בא כוח הנאשם לחרוג ממתחם העונש ההולם ולהסתפק בהטלת מאסר על תנאי, לצד ענישה נלווית, וזאת לאור אי שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן. גם לא ניתן, בנסיבות אלו, להטיל עליו צו שירות לתועלת הציבור.

25. לאור האמור, מצאתי כי יש להטיל על הנאשם עונש שהוא בחלקו התחתון של כל אחד ממתחמי הענישה, אולם לא בתחתית המתחמים, והוא כולל מאסר בפועל לתקופה קצרה, בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים. מצאתי לנכון לחייב הנאשם בתשלום פיצויים אך למתלון בכתב האישום השני, משום שדברי האיומים בכתב האישום הראשון כלל לא נאמרו בפני המתלון באותו עניין.

סוף דבר

26. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים, שיבוצע בדרך של עבודות שירות לפי חוות דעת הממונה מיום 5.7.18. מובהר בזאת לנאשם כי כל חריגה מהוראות עלולה להוביל לנשיאת המאסר בפועל; ככל שיש בידי הממונה, ישבץ הנאשם בעבודות שירות באזור באר שבע וזאת לאור מגוריו של הנאשם בבאר שבע וטיפול הנאשם באמו המתגוררת שם.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים;
- ג. קנס בסכום של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. את הקנס ישלם הנאשם ב-5 תשלומים שווים, הראשון ביום 12.9.18 והיתרה ב-12 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.
- ד. הנאשם ישלם למתלון, עד תביעה 1 בכתב האישום השני, פיצויים בסכום של 1,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-2 תשלומים שווים, הראשון ביום 12.9.18 והשני ביום 12.10.18.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשע"ח, 11 יולי 2018, במעמד הצדדים.